

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 61P/190/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214227291
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marta Murgašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1214227291.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v právnej veci navrhovateľa: J. P., X.. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XX, L., t.č. L. Č.. J.N. XX, L., proti odporkyni: G. P., X.. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XX, L., o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletému G. P., X.. XX.XX.XXXX, zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava, takto

r o z h o d o l :

Súd manželstvo J. P. a G. P., K.. B. uzavreté dňa XX.XX.XXXX zapísané v knihe manželstiev H. F. vo zv. XX, ročník XXXX, str. XXX pod por. č. XXX r o z v á d z a.

Pre čas po rozvode sa mal. G. P., X.. XX.XX.XXXX zveruje do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorá bude zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok.

Navrhovateľ je povinný prispievať na výživu mal. G. P., X.. XX.XX.XXXX sumou 150 eur mesačne, ktorú sumu je navrhovateľ povinný zasielať k rukám odporkyne vždy do 15.dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva.

Styk navrhovateľa s mal. G. sa neupravuje.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom, podaným na Okresný súd Bratislava II dňa 19.11.2014, domáhal, aby súd rozviedol jeho manželstvo s odporkyňou a zároveň upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode.

Svoj návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že manželstvo s odporkyňou uzatvoril dňa XX.XX.XXXX. S odporkyňou sa zoznámil v roku 1981 na Zlatých pieskoch v Bratislave. Po tom, ako navrhovateľ absolvoval základnú vojenskú službu, sa spolu s odporkyňou rozhodli uzavrieť manželstvo. Na začiatku neboli medzi manželmi žiadne vážnejšie nezhody či konflikty. Prvý rok bývali manželia v podnájme vo Y., okres Poprad, potom sa presťahovali do Bratislavy k rodičom navrhovateľa, po pár mesiacoch dostal navrhovateľ od svojho nového zamestnávateľa služobný byt. Po narodení dvoch teraz už dospelých synov bolo spolužitie manželov relatívne pokojné a harmonické až na to, že manželia nemali žiadne spoločné záľuby a koníčky. Zlom nastal vtedy, keď odporkyňa začala navrhovateľom manipulovať tým spôsobom, že postupne odmietala s navrhovateľom sexuálne žiť a sex povýšila na istý druh odmeny.

Odporkyňa sa bránila tým, že navrhovateľ je alkoholik a že ju ponižuje. Toto považoval navrhovateľ za istý spôsob vydierania a jeho citový vzťah k odporkyni začal chladnúť. V roku 2000 odporkyňa neplánovane otehotnela a z toho všetkého začala viniť navrhovateľa. Po narodení najmladšieho syna G. to už išlo dolu kopcom. Nezhody boli čoraz častejšie a atmosféra v rodine čoraz neznesiteľnejšia. Navrhovateľ s odporkyňou intímne nežije už takmer 13 rokov a aj v rámci spoločnej domácnosti navrhovateľ fungoval ako samostatná jednotka - sám si varil, žehlil, pral. Dňa 21.04.2013 podala odporkyňa na navrhovateľa trestné oznámenie za týranie blízkej a zverenej osoby, čím chcela dostať navrhovateľa z bytu a vôbec ju ako kresťanku nezaujímalo, že navrhovateľovi hrozí vysoký trest. Trestné konanie v tejto veci ešte nie je ukončené a ako obžalovaný je navrhovateľ vyšetrovaný na slobode. Okresným súdom Bratislava II bol navrhovateľovi nariadený zákaz priblíženia k odporkyni a k synom. Manželia nikdy nevyhľadali odbornú pomoc (manželskú poradňu alebo psychológa). Navrhovateľ stratil k odporkyni akýkoľvek citový vzťah a nevidí nádej na jeho obnovu. Nemá záujem na ďalšom trvaní manželstva, nakoľko vzťah manželov je hlboko a trvalo rozvrátený. Pre prípad rozvodu manželstva žiadal navrhovateľ zveriť maloletého syna G., X.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti odporkyne so svojou povinnosťou prispievať na výživu maloletého k rukám odporkyne, pričom určenie výšky výživného ponechal navrhovateľ na rozhodnutie súdu.

Odporkyňa s rozvodom manželstva súhlasila. Návrh na rozvod sama nepodala, pretože je veriaca. Odporkyňa uviedla, že navrhovateľ je ťažký alkoholik, ktorý psychicky týral rodinu. Bol aj vo väzbe, z ktorej posielal odporkyni aj deťom listy. Navrhovateľ mal predtým dobré zamestnanie, kde zarobil viac ako odporkyňa. Odporkyňa býva spoločne so synmi v byte, pričom náklady súvisiace s bytom vyčísliila na sumu cca 290 eur mesačne. Na tieto náklady prispievajú aj dospelí synovia. Maloletý syn G. má problémy s hornými dýchacími cestami, býva často chorý. Tiež má problémy so zubami, v roku 2014 odporkyňa zaplatila u zubára 96 eur. Výdavky na maloletého syna odporkyňa vyčísliila na sumu 250 eur mesačne. Maloletý nechce chodiť na obedy v škole, a preto mu odporkyňa musí pripravovať stravu doma. Odporkyňa žiadala maloleté dieťa zveriť do svojej starostlivosti a zároveň súhlasila s tým, aby ho zastupovala a spravovala jeho majetok. Výživné na maloletého navrhla odporkyňa určiť vo výške 180 eur, nakoľko aj keď navrhovateľ v súčasnosti nepracuje, je šikovný manuálne a môže si privyrobiť. Styk s maloletým nežiadala upraviť, keďže maloletý sa s otcom nechce stretávať a zákaz priblíženia platí aj vo vzťahu k maloletému dieťaťu.

V konaní pred súdom navrhovateľ zotrval na svojom návrhu na rozvod manželstva. Na pojednávaní uviedol, že v spoločnosti U. R. a.s. pracoval 7,5 roka. Tento pracovný pomer ukončil dohodou dňa 10.02.2013. Keďže odporkyňa podala na navrhovateľa trestné oznámenie, navrhovateľ nebol schopný ďalej pracovať. Keď sa dozvedel, čo ho čaká, tak to veľmi zle psychicky znášal. V období od 21.04.2013 do 10.12.2013 bol navrhovateľ vo väzbe pre týranie blízkej a zverenej osoby a pre vyhrážanie, odsúdený doposiaľ nebol. Navrhovateľovi bol súdom uložený zákaz približovať sa k manželke a k deťom. Navrhovateľ je vedený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Chcel požiadať aj o dávky v hmotnej núdzi, ale nakoľko je ženatý, zohľadňoval by sa aj príjem manželky. Navrhovateľ túto vec konzultoval s pracovníčkou úradu a bol informovaný tak, že dávky v hmotnej núdzi mu nemôžu byť priznané a zo zákona má navrhovateľa živiť odporkyňa ako jeho manželka. Od 11.12.2013 býva navrhovateľ u svojej sestry, žije z dedičstva po svojom nebohom otcovi, kedy mu v roku 2013 bola vyplatená suma cca 27 000 eur. Z týchto peňazí čerpal navrhovateľ aj počas svojej väzby, pričom tieto prostriedky už vyčerpal. V súčasnosti ho živí jeho sestra. Spoločne s odporkyňou vlastní byt, v ktorom momentálne býva odporkyňa aj s deťmi, iný vlastný majetok navrhovateľ nemá. Do bytu investoval navrhovateľ 2500 eur na výmenu okien. Dňa 13.01.2015 bolo navrhovateľovi operované koleno, poškodené v dôsledku úrazu. V dôsledku úrazu a následnej operácie kolenného kĺbu bol navrhovateľ nepretržite od 30.03.2014 práceneschopný a preto si nehľadal ani prácu. Navrhovateľ má ešte absolvovať rehabilitácie. Po prepustení z výkonu väzby poslal navrhovateľ odporkyni 1000 eur, ktoré boli určené na výživné na maloletého syna G.. Prostredníctvom staršieho syna J. a svojej sestry poslal navrhovateľ maloletému synovi aj nejaké oblečenie (rukavice, topánky,..). Navrhovateľ prispieval na výživu maloletého syna G. dobrovoľne sumou 100 eur, pričom túto sumu bol ochotný platiť aj ďalej z peňazí požičaných od svojej sestry. Neskôr navrhovateľ zmenil svoj návrh a žiadal určiť len minimálne výživné vo výške 30 eur, pretože ak by si peniaze na tento účel od sestry požičiaval, žil by na dlh. Navrhovateľ uviedol, že o invaliditu zatiaľ požiadať nechce, chce sa zamestnať a po zlepšení svojho zdravotného stavu prispievať na maloletého aj vyšším výživným. Navrhovateľ ďalej uviedol, že cyklistike sa venujem už dlhé roky, je aj v klube, za čo platí členské vo výške 15 eur ročne. Na nákup cyklistických

dresov majú sponzorov. V roku 2013 si kúpil bicykel za 1430 eur a ďalší pre maloletého syna za 300 eur, ale tento mu ukradli ešte predtým, ako ho odovzdal synovi. Navrhovateľ žiadal maloletého G. zveriť do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorá bude mať právo maloletého zastupovať aj spravovať jeho majetok. Styk s maloletým navrhovateľ nežiadal upravovať aj vzhľadom na stále prebiehajúce trestné stíhanie a súdom uložený zákaz priblíženia sa navrhovateľa k rodine.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že navrhovateľ je ťažký alkoholik, ktorý sa mal vyjadriť tak, že dedičstvo radšej prepíše, ako by mal dať niečo odporkyni a deťom. Odporkyňa spochybnila nutnosť dlhodobej PN-ky navrhovateľa. Navrhovateľ si predlžuje práceneschopnosť, pracovať by mohol, zachutil mu však život, že nič nerobí a len pije. Odporkyňa mala za to, že navrhovateľ pracovať nechce, dennodenne chodí do krčmy. Dokonca jeho sestra, u ktorej navrhovateľ býval, ho vraj vyhodila. Dvaja dospelí synovia manželov bývajú spolu s navrhovateľkou a prispievajú aj na domácnosť. Maloletý syn rastie, navrhovateľka mu preto musela vymeniť celý šatník. Odporkyňa si myslí, že navrhovateľ podal návrh na rozvod kvôli vysporiadanie bytu a chce, aby ho odporkyňa z bytu vyplatila. Po prepustení z väzby si povymýšľal na odporkyňu samé klamstvá a pošpinil jej meno na sídlisku. Odporkyni zomreli obaja rodičia, pričom dedičské konanie po matke ešte nebolo skončené. Odporkyňa bude dediť spolu s 3 súrodencami. Predmetom je dom v F., ktorý je starý, postavený cca v roku 1969, nejedná sa teda o veľké majetky. Odporkyňa ďalej uviedla, že okrem výživného, ktoré začal navrhovateľ uhrádzať od februára 2015 vo výške 30 eur, maloletému synovi nič nekúpil ani mu nezavolať. Navrhovateľ sa venuje cyklistike, má drahý bicykel min. za 1500 eur. Zúčastnil sa aj cyklotúry Maďarsko - Rakúsko, kupuje si drahé oblečenie, tenisky. Navrhovateľ je technicky zručný, a preto by mohol vykonávať aj inú prácu, nie ako pomocná sila.

Súd vo veci vykonal dokazovanie prednesmi navrhovateľa, odporkyne, kolízneho opatrovníka, predvolaných svedkov a oboznámením sa s listinnými dôkazmi: sobášny list, rodný list maloletého, doklady preukazujúce príjmy a výdavky účastníkov, ročné zúčtovania preddavkov na daň, daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2013, potvrdenie o prepustení z výkonu väzby, potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa XX.XX.XXXX, potvrdenie o zárobku, potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, dohoda o pracovnej činnosti, spisom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/140/2013, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi na vec sa vzťahujúcimi a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ a odporkyňa uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX. Obaja manželia sú slovenskí štátni občania, národnosti slovenskej a u oboch ide o prvé manželstvo. Z manželstva pochádzajú traja synovia - plnoletí synovia J., X.. XX.XX.XXXX C. K.S., X.. XX.XX.XXXX C. maloletý G., X.. XX.XX.XXXX.

Posledné spoločné bydlisko manželov bolo na adrese: R. XX, L., kde odporkyňa s deťmi aj naďalej býva, čím je daná miestna príslušnosť tunajšieho súdu na konanie vo veci.

Navrhovateľ v období od 11.11.2005 do 10.02.2013 pracoval v spoločnosti U. R. a.s., kde dosahoval priemerný mesačný príjem vo výške cca 660 eur netto. K ukončeniu pracovného pomeru došlo dohodou ku dňu 10.02.2013. V období od 21.04.2013 do 10.12.2013 bol navrhovateľ vo väzbe pre týranie blízkej a zverenej osoby a pre vyhrážanie, pričom trestné konanie stále prebieha. Navrhovateľ je od 11.12.2013 až doposiaľ vedený v evidencii úradu práce ako uchádzač o zamestnanie, posledná podpora mu bola vyplatená k 19.05.2014. Od 30.03.2014 až do 23.05.2015 bol navrhovateľ nepretržite práceneschopný, v dôsledku čoho si ani nehľadal prácu. Na základe dohody o pracovnej činnosti, uzavretej so spoločnosťou R. C..R., začal navrhovateľ od 01.06.2015 vykonávať prácu ako upratovač so základnou odmenou 2,20 eur a osobným ohodnotením 0,10 eur za odpracovanú hodinu. V roku 2013 bola navrhovateľovi z titulu dedičstva po nebohom otcovi vyplatená suma cca 27 000 eur. Okrem bytu, ktorý vlastní spoločne s odporkyňou, navrhovateľ nemá žiadny iný majetok. Svoje mesačné výdavky navrhovateľ vyčíslil na sumu cca 500 eur - v tejto sume je zahrnuté výživné, ktoré navrhovateľ dobrovoľne platí na maloletého syna (do januára 2015 platil dobrovoľne sumu 100 eur, od februára 2015 platí výživné po 30 eur mesačne), výdavky na lieky a doplnky stravy cca 40-50 eur. Navrhovateľ v súčasnosti býva u svojej sestry, ktorá ho živí a pomohla mu zohnať aj terajšiu prácu.

Odporkyňa pracuje v spoločnosti R. W. M., a.s. v trvalom pracovnom pomere a aj na základe dohody o pracovnej činnosti. Spolu dosahuje priemerný mesačný príjem vo výške 420 eur netto. Odporkyňa býva spoločne so všetkými synmi v byte, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Okrem toho nemá žiadny osobný majetok. Náklady spojené s bytom hradí vo výške cca 290 eur mesačne, pričom na tieto platby jej podľa svojich možností prispievajú aj jej dvaja plnoletí synovia. Platba na plyn činí 23 eur, rozhlas a TV 4,64 eur, poisťka Generali 15 eur, zálohové platby za byt 164 eur, elektrina 40,76 eur. Medzi výdavky odporkyne patria: cestovné do práce, oblečenie 20 eur, strava v práci 1 euro na deň + strava v domácnosti, cigarety 2,80 eur.

Maloletý G. je žiakom 7. ročníka základnej školy. Výdavky na maloletého odporkyňa vyčíslila na sumu 250 eur mesačne, pričom tieto pozostávajú z výdavkov na stravu 150 eur, oblečenie 50 eur, holič 9 eur, drogéria 5 eur, školské pomôcky a úbor na telocvik, učebnice, triedny fond 25 eur, ZRPŠ 40 eur, cestovné 10 eur, lieky 10 eur, zubár, telefón, internet 13,80 - 18 eur mesačne.

Uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03.12.2013, č.k. 1T/140/2013-260 bolo navrhovateľovi uložené obmedzenie - zákaz požívania alkoholických nápojov, príkaz nepriblížiť sa k poškodeným G. P., J. P., K. P. C. G. P. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydľia s výnimkou konania pred súdmi a inými orgánmi verejnej moci a vybavovania iných úradných vecí. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.12.2013.

Z výpovede svedkyne H.. C. K., všeobecnej lekárky navrhovateľa, súd zistil, že navrhovateľ mal úraz a bol aj operovaný, v dôsledku čoho bol práceneschopný až do 23.05.2015. Práceneschopnosť navrhovateľa nebola účelová, bol operovaný, musel absolvovať rehabilitácie, okrem toho sa u neho zistil aj vysoký krvný tlak. Ortopédom alebo rehabilitačným pracovníkom bolo navrhovateľovi odporúčané bicyklovanie. Navrhovateľ je liečený na vysoký krvný tlak, nemal by pracovať v nočných smenách, inak pracovať môže. Má predpísané lieky, ktoré musí na vysoký krvný tlak pravidelne užívať, pričom tieto lieky sa nemajú kombinovať s alkoholom. Svedkyňa má vedomosť o tom, že navrhovateľ má sklony k alkoholu. To, že je alkoholik, si však nemyslí. Zhruba každý mesiac, keď sa mu minú lieky, chodí k svedkyňi na lekárske kontroly.

Z výpovede svedka K. P., dospelého syna účastníkov, súd zistil, že manželstvo svojich rodičov nepovažoval za typické. Navrhovateľ sa málo venoval svojim deťom a odkedy si svedok pamätá zo svojho detstva, navrhovateľ mal vždy problémy s alkoholom. Otec zabezpečoval rodinu len po finančnej stránke. Otec sa inak správal k mame doma a na verejnosti. Niekedy v roku 2013 nadobudol dedičstvo, prestal chodiť do práce, opustil sa a pil. Situácia bola neznesiteľná. Stalo sa aj to, že sa prechádzal po byte s plynovou pištoľou. Otec má problémy s alkoholom, on to nazýva že pije 2-3 pivá. Predtým, ako dostal dedičstvo sa stalo, že otec dal matke facku, ale nebolo to pravidelne. Otec má zákaz priblíženia k všetkým svojim deťom, čo už porušil, keď si v lete 2014 postavil stan pred bytovku, v ktorej rodina býva a vtedy bol aj pod vplyvom alkoholu. Otec zrejme teraz býva u svojej sestry, svedka to však nezaujíma. Manželstvo rodičov dalo svedkovi iba to, že vie akým nechce byť manželom a otcom. Celým problémom rozvratu bol podľa svedka alkohol. Mama sa o deti starala a stará aj v dospelosti.

Z výpovede svedka J. P., dospelého syna účastníkov, súd zistil, že svojho otca nemá rád pre to, čo rodine urobil. Manželstvo rodičov bolo podľa svedka zlé, otec je alkoholik, posledných 10-12 rokov to bolo najhoršie. Pil už tak, že už nechodil ani do pohostinstiev, kupoval si alkohol - pivo a pil ho doma. Navrhovateľ pil denne. K svedkovi bol otec taký, že ho nenávidel, ľahostajný však bol ku všetkým svojim deťom. Raz si rodičia svedka dali po facke, otec udrhel mamu do prsníka dlaňou, keď bola tehotná v 7-8 mesiaci. K zhoršeniu správania otca došlo po tom, čo zdedil peniaze, prestal chodiť do práce, kúpil si pištoľ, s ktorou ohrozoval matku. Svedok preto presviedčal matku, aby túto situáciu už riešila, ale ona to nechcela riešiť, pretože chodí do kostola.

Kolízny opatrovník v prípade rozvodu manželstva navrhol maloleté dieťa zveriť do opatery odporkyne, ktorá by zároveň mala právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok. Kolízny opatrovník súhlasil s tým, aby styk navrhovateľa s maloletým dieťaťom nebol upravovaný. Výživné navrhol určiť

vo výške 100 eur, nakoľko navrhovateľ má možnosť pracovať, ukončil PN-ku. Maloleté dieťa končí 7. ročník základnej školy a má svoje potreby.

Navrhovateľ s takýmto návrhom kolízneho opatrovníka ohľadne výšky výživného nesúhlasil.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovanie potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode vždy na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 24 ods. 4 súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä:

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa,
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku maloletého dieťaťa.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Vyhodnotiac vykonané dokazovanie a poukazujúc na citované zákonné ustanovenia mal súd v konaní preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo je len formálnym zväzkom, ktorý si neplní svoje ekonomické, biologické a ani výchovné poslanie. Manželské spolužitie je jednou z povinností manželov. Manželia už dlhšie spolu nežijú, nevedú spoločnú domácnosť, sú citovo odcudzení a nie je ani predpoklad, že by manželské spolužitie v budúcnosti obnovili. Príčiny rozvratu manželstva súd ustálil na strane navrhovateľa. Za závažný problém, ktorý podstatnou mierou prispel k rozvratu vzťahu nielen medzi manželmi, ale aj medzi navrhovateľom a jeho deťmi, súd považuje alkoholizmus. Navrhovateľ síce nadmerné užívanie alkoholu odmieta a priznáva len pitie 2-3 pohárov piva denne, z predložených dôkazov, výpovedí a v konečnom dôsledku aj z trestného konania vedeného voči navrhovateľovi je zrejmé, že problém s alkoholom je vážnejší, než si

navrhovateľ priznáva. Nadmerné užívanie alkoholu nielen že ovplyvňuje správanie človeka, jeho vzťahy k druhým ľuďom, ale má dopad aj na schopnosť hospodáriť s peniazmi či udržať si a riadne vykonávať svoju prácu. Vzhľadom na priebeh manželstva a intenzitu rozvratu vzťahov medzi účastníkmi, ako aj vzhľadom na vyjadrenia oboch účastníkov, je preto súd toho názoru, že ani v budúcnosti nemožno očakávať, že vzťahy medzi účastníkmi sa upravia k vzájomnej spokojnosti oboch manželov a dôjde k obnoveniu ich manželského spolužitia. Navrhovateľ i odporkyňa s rozvodom manželstva súhlasili, súd preto manželstvo účastníkov konania rozviedol. Rozvod manželstva nebude ani v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa a jeho ďalšej výchovy.

Ohľadne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode súd maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti odporkyne s výlučným právom zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok, berúc do úvahy zhodné vyjadrenia navrhovateľa, odporkyne i kolízneho opatrovníka v týchto častiach.

Nakoľko účastníci nežiadali upraviť styk navrhovateľa s maloletým dieťaťom súdnym rozhodnutím, súd styk neupravoval.

Pri určovaní výšky výživného súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého ako aj z možností, schopností a majetkových pomerov jeho rodičov, pričom odôvodnenými výdavkami nie sú len hmotné potreby ako jedlo, ošatenie. Výživné slúži na uspokojovanie aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa. Maloleté dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom obaja rodičia prispievajú na potreby svojho dieťaťa až do času, kým nie je schopné samo sa živiť. Vyživovaciu povinnosť k maloletému má nielen navrhovateľ, ale aj odporkyňa, ktoré ju kompenzuje svojou osobnou starostlivosťou o dieťa ale len čiastočne, nakoľko maloletý je dospelým chlapcom, ktorý navštevuje školu, má svoje záujmy a už si nevyžaduje takú mieru starostlivosti, ako keď bol malý. Navrhovateľ je stále vedený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, keď na základe dohody o pracovnej činnosti vykonáva len pomocné upratovacie práce v rozsahu max. 10 hodín týždenne. Maloletý G. rastie, s čím sú spojené výdavky na zakúpenie oblečenia. Rovnako je maloletému potrebné zabezpečiť školské pomôcky a platiť ostatné školské poplatky. Nemožno žiadať, aby odporkyňa, ktorá sa o maloletého osobne stará, zároveň hradila všetky výdavky maloletého v plnom rozsahu. Navrhovateľ žiadal určiť vyživovaciu povinnosť k maloletému len vo výške 30 eur mesačne. Navrhovateľ má však povinnosť zabezpečiť si príjem, z ktorého bude môcť plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému. Nemožno prehliadnuť skutočnosť, že je osobou v produktívnom veku, zdravotne spôsobilou vykonávať pracovnú činnosť, a preto má schopnosti a možnosti dosahovať aj vyšší príjem. Vzhľadom na to, že navrhovateľ býva v Bratislave, kde je v porovnaní s inými miestami v Slovenskej republike väčšie množstvo pracovných ponúk, navrhovateľ má väčšie možnosti nájsť si lepšie platenú prácu či vykonávať prácu pre niekoľkých zamestnávateľov, či už v pracovnom pomere alebo na základe dohody. Namiesto toho je navrhovateľ dlhodobo už od 11. 12. 2013 evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, prácu vykonáva len v minimálnom rozsahu na základe dohody o pracovnej činnosti a skutočnosť, že by si navrhovateľ aktívne hľadal lepšie platenú prácu a snažil sa zabezpečiť si adekvátny príjem na zabezpečenie svojich potrieb a umožňujúci aj platenie primeraného výživného na maloleté dieťa, nebola v konaní preukázaná. Navrhovateľ je v tomto smere pasívny a žije z úspor, prípadne na úkor svojej sestry. Súd napokon ustálil výšku výživného na sumu 150 Eur majúc za to, že je v možnostiach navrhovateľa platiť výživné v takto určenej výške. V tomto rozsahu ho spoločne s vyživovaciu povinnosť zo strany odporkyne zároveň považuje za dostatočné na zabezpečenie aktuálnych potrieb maloletého dieťaťa.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 144 veta prvá O. s. p., podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresnom súde Bratislava II, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa ustanovenia § 205 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 Zákona o rodine).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods. 1 O.s.p.)